

Alkotmánybíróság

Budapest Környéki Törvényszék útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		Re 2132 000 4203272	
Ügyszám: IV/00170-0/2022	BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK Közigazgatási Kollégiuma		
Érkezett: 2022 JAN 18.	Érk.	2021-12-27	
Példány:	Kezelőiroda:	Érk. módja: személyesen / postán / elektronikusan gyűjtőládában / faxon / email-en	
Melléklet:	Melléklet:	32803hoh/2020/14	
Tisztelt Alkotmánybíróság!			

Alulírott

az Alkotmánybíróságról szóló
2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. tv. 18. § (2b) bekezdése és a 22/A. § (2) második mondata („A saját jogú nyugellátás mellett folytatott kereső tevékenység időtartama szolgálati időként nem vehető figyelembe.”) és a Tnyvhr 12. §-a alapján (felsorolásból való hiánya) történő értelmezés, „következtetés” alapján a rehabilitációs járadék fizetés melletti munkavégzés esetén jogosultsági időként való figyelembe vétel mellőzésének alaptörvényellenességét, a konkrét szabályozás hiányosságából fakadó hátrányos megkülönböztetésem miatt alkalmazásának az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján történő kizárását.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Budapest Főváros Kormányhivatalának VIII. Kerületi Hivatalából adategyeztetési eljárást indított a társadalombiztosítási nyugellátásáról szóló 1997. évi LXXXI. tv. (Tny.) 96/B. §-a alapján. A 2019. május 14. napján kelt, BP-08/L100/8908-5/2019. sz. határozatával a felperes részére 1978. június 30. és 2017. december 31. napjai közötti időszakban összesen 35 év 56 nap szolgálati időt, 32 év 55 nap nők kedvezményes öregségi nyugdíjára időt, ezen belül 23 év 61 nap kereső tevékenységgel járó vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal szerzett szolgálati időt ismert el a Tny. 18. § (2a) – (2c) bekezdései, 4. § (1) bekezdés h) pontja, 6. § (1) bekezdés d) pontja, 22/A. §- a, valamint a Tny. végrehajtásáról szóló 168/1997. (X.6.) Korm. rendelet (Tnyvhr.) 12. § (1) bekezdésének alkalmazásával.

A felperes fellebbezés folytán eljáró alperes a 2020. június 09. napján kelt, BP/L155/93-11/2020. sz. határozatával az elsőfokú határozatot akként változtatta meg, hogy a felperes részére a vizsgált időszakra vonatkozóan összesen 35 év 66 nap szolgálati időt, 32 év 65 nap

nők kedvezményes öregségi nyugdíjára jogosító időt, ezen belül 26 év 71 nap kereső tevékenységgel járó, vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal szerzett szolgálati időt ismert el.

Indokolásában rögzítette, hogy a felperes rehabilitációs járadékban részesülőként saját jogú nyugdíjasnak minősült, ezért a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultak, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXXI.tv. (Tbj.) 4.§ f) pontja, 5.§-a és 6.§ (2) bekezdése alapján nem minősült biztosítottnak, így szolgálati időt nem szerezhett. Mivel a rehabilitációs járadék összegéből nyugdíjjárulékot kellett fizetni, ezért folyósításának időtartama nyugdíjra jogosító szolgálati időnek minősül a Tny. 38.§ (1) bekezdés i) pontja alapján. Ezt ugyanakkor a nők kedvezményes öregségi nyugdíjához jogosító időnek beszámítani nem lehetett, mivel a szolgálati időt nem a tényleges munkavégzés, hanem a rehabilitációs járadék folyósítása keletkeztette. Az alperes rögzítette azt, hogy a saját jogú nyugellátásban részesülő személyek 2007. április 01.-e óta saját jogú nyugdíjasként történt foglalkoztatása, illetve az e keretében történt járulék fizetésre tekintettel nyugdíj növelésre szerezhettek jogosultságot a Tny.22/A. § (1) bekezdése alapján.

A fenti közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti peres eljárásban kereseti kérelmemben biztosítási jogviszonyként kértem elismerni és feltüntetni – alperes határozatával szemben - a Belügyminisztériumnál 2010. december 01. és 2013. november 30. között fennálló kormánytisztviselői jogviszonyomat és jövedelmeimet, az ebben az időszakban hatályban lévő, megromlott egészségi állapotomra tekintettel nyújtott rehabilitációs járadék „saját jogú nyugdíj” ellátás adatai mellett, tekintettel arra, hogy a **rehabilitációs járadék folyósítása mellett a megjelölt időszakban kereső tevékenységet folytattam és megtörtént a kötelező járulékok megfizetése is.**

Kértem, hogy a rehabilitációs járadék melletti munkavégzés időtartamát – figyelemmel a szolgálati idő egyszeres számításának szabályára - ismerjék el keresőtevékenységgel járó biztosítási jogviszonyban töltött idővel szerzett „szolgálati időként”, amely alapul szolgálhat a nők kedvezményes öregségi teljes nyugdíjához számított jogosultsági időhöz is. (A/1. alatt csatolom a kereseti kérelmet és annak mellékleteit.)

A Budapest Környéki Törvényszék előtt **3.K.703.404/2020.** sz. alatt [REDACTED] felperesnek a **Budapest Főváros Kormányhivatala** alperessel szemben társadalombiztosítási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben **9.** sorszám alatt hozott ítéletet, melyben kereseti kérelmemet elutasította (A/2. alatt csatolom.), a határozat ellen jogorvoslatnak nem volt helye.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Budapest Környéki Törvényszék **3.K.703.404/2020/9.** sz. alatti ítéletével szemben jogorvoslatnak nem volt helye, felülvizsgálati kérelem benyújtásra került, azonban azt a

Kúria visszautasította (A/3. alatt csatolva). Nyilatkozom, hogy sem felülvizsgálati eljárás, sem perújítás nincs folyamatban, a jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Előadom, hogy a felülvizsgálati kérelem visszautasításáról szóló végzést 2021. október 25. napján vette át jogi képviselőm elektronikus úton. Nyilatkozom, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A közigazgatási határozatban, illetve az annak felülvizsgálata iránt indított eljárásban fél voltam, így érintettségem megállapítható, annak külön igazolása nem indokolt.

e) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

A Budapest Környéki Törvényszék 3.K.703.404/2020/9. számú ítéletében foglaltak álláspontom szerint nem a panasszal érintett jogszabályok, amelyek a szolgálati idő szempontjából adnak iránymutatást, hanem az abból fakadó következményei miatt tartalmazznak alaptörvény-ellenes helyzetet számomra. Az ugyanarra az időszakra vonatkozó szolgálati idő többszörös figyelembe vételének tilalma miatt a párhuzamosan futó két jogviszonyból az egyiket a szabályozás,- mintegy korrekcióként „nem veszi figyelembe”. Ezzel a „kieső” jogviszonyhoz kapcsolódó jogosultság alaptörvény-ellenesen, hátrányos megkülönböztetést előidézve más, azonos helyzetben lévő személyhez viszonyítva nincs elismerve, kezelését jogszabály nem rendezi, ami a bírói döntést pedig érdemben befolyásolta.

Az ítélet (9) szerint: „A Tny. 38. § (1) bekezdés i) pontja alapján szolgálati időként kell figyelembe venni az Rjtv. szerinti rehabilitációs járadék folyósításának időtartamát, ha az előírt nyugdíjárulékot megfizették.”

Az ítélet (12) szerint: ”Jogszabálysértés nélkül állapította meg az alperes, hogy az emellett folytatott kereső tevékenység a Tnyvhr. 12. §-a alkalmazásában jogosultsági időt megalapozó szolgálati időt, vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal szerzett szolgálati időt nem alapoz meg.”

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

A fenti közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti peres eljárásban kereseti kérelmemben biztosítási jogviszonyként kértem elismerni és feltüntetni – alperes határozatával szemben - a Belügyminisztériumnál 2010. december 01. és 2013. november 30. között fennálló kormánytisztviselői jogviszonyomat és jövedelmeimet, az ebben az időszakban hatályban lévő, megromlott egészségi állapotomra tekintettel nyújtott rehabilitációs járadék „saját jogú nyugdíj” ellátás adatai mellett, tekintettel arra, hogy a **rehabilitációs járadék folyósítása mellett a megjelölt időszakban kereső tevékenységet folytattam és megtörtént a kötelező járulékok megfizetése is.**

Kértem, hogy a rehabilitációs járadék melletti munkavégzés időtartamát – **figyelemmel a szolgálati idő egyszeres számításának szabályára** - ismerjék el keresőtevékenységgel járó biztosítási jogviszonyban töltött idővel szerzett szolgálati időként, amely alapul szolgálhat a nők kedvezményes öregségi teljes nyugdíjához számított jogosultsági időhöz is.

Az öregségi nyugdíjkorhatárt megelőzően teljes összegű nyugdíj megállapítása melletti nyugdíjba vonulás lehetőségét a kormányzati kommunikáció és így a jogalkotás is a társadalomban, gyereknevelésben vállalt szerepük elismeréseképpen kínálja azoknak a nőknek, akik tényleges munkavégzéssel és gyerekneveléssel a 40 évet teljesítették.

Esetemben nem csak teljesítettem, hanem eközben egészségügyi problémákkal is küzdöttem (54 %-os egészségromlást állapítottak meg).

Keresetemben kifejtésre került, hogy a rehabilitációs járadék „saját jogú nyugdíjként” való definiálása főszabályként illeszkedik a járadék jellegéhez mindaddig, amíg a járadékos egyéb tevékenységet nem folytat.

Az Rjtv. ugyanis nem tér ki teljeskörűen a járadék mellett munkát vállalók egy sor egyéb kérdésére, ami miatt egy teljesen más élethelyzetben lévő nyugdíjasra vonatkozó szabály, mint főszabályt lépne tévesen alperes szerint érvénybe.

Álláspontom szerint a kialakult döntés joghézagon alapul, a vonatkozó többi jogszabállyal, s a Nők 40 céljával nincs összhangban értelmezve a per tárgya. Ezzel azok a nők, akik ténylegesen 40 év szolgálati év teljesítése mellett hozzám hasonló módon küzdöttek meg egészségügyi problémáikkal, kiesnek a korábbi nyugdíjba vonulás lehetőségétől, mely önmagában sérti az Alaptörvényben deklarált egyenlőség elvét.

Hosszú évek óta gerincsérvvel küzdök, fiatal lány korom óta szívbeteg vagyok, ami 5 évvel ezelőtt nyitott szívműtétet vezetett, emellett a rehabilitációs járadék idejében pszichiátriai

betegséggel is küzdöttem. Ilyen élethelyzetben végig dolgoztam lassan a 40 évet, amit kizárólag munkával és gyermekeim nevelésével töltöttem, s mégis a jogszabály hiányai, a bíróság Alaptörvény-ellenes ítélete folytán a legnehezebben teljesített munkával töltött időszakot nem számolják bele a jogosultsági időmbe. Ezzel pótolhatatlan veszteség ér abban a tekintetben is, hogy nem vehetek részt unokáim közvetlen gondozásában a legszükségesebb időben, ezzel lényegében ebből a családi feladatból kimaradva és a szülőket gyermekeik vállálásában nem támogatva.

Ez a jogértelmezés sem a jogalkotó akaratával, céljával, sem az esélyegyenlőségi követelményekkel nincs összhangban, s súlyosan jogsértő állapotot eredményez számomra.

A rehabilitációs jogviszonyban a munkavállalás nem csak lehetőség, hanem a munka világába visszavezetés a meghirdetett cél volt. Ezzel és a Nők40 céljával ellentétben a 3 év munkavégzés munkavégzésként való el nem ismerése. Ezt a saját jogú nyugdíjas létet nem lehet a többi saját jogú nyugdíjas jellemzőihez hasonlítani, mert a nyugdíjas lét többi típusa általánosan kifelé vezet a munka világából, ezért elsődleges a nyugdíjas lét és csak másodlagos lehet az esetleges munkavállalás jogviszonya. A rehabilitáció lényege pont fordított, a rehabilitált célja a mielőbbi visszajutás a munka világába, hiszen ez a jogintézmény erről szólt. A jogalkotó szándéka nem lehetett az, hogy nehezítse az ilyen sorsú nők életét azzal, hogy egy kedvezményből kizárja őket.

2010. 11. 02. napjától vagyok foglalkoztatott a mai napig a Belügyminisztériumban, a kormánytisztviselővé történő kinevezésem a 2010. évi LVIII. törvény (Kjt.v.) alapján történt.

Az 1997. évi LXXX. törvény (Tbj.) 5. § (1) bekezdése szerint a jogviszonyom alapján **biztosítottnak minősültem**, ezzel összhangban a munkáltató/kifizető részéről a kötelező terhek levonása, megfizetése is a 2010.12.01-2013.11.30 közötti időszakban is megtörtént.

Az 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 37. § (1) bekezdés alapján a biztosítással járó jogviszony szolgálati időnek minősül, a 18. § (2b) szerint pedig, mint kereső tevékenységgel járó biztosítási jogviszony, a (2a) bekezdés szerint **jogosultsági időnek számít**.

Ezen hivatkozott jogszabályhelyekbe is ütközik a Törvényszék 9. sz. alatti ítélete.

Tévesen és Alaptörvény-ellenesen hivatkozik arra, hogy ezen időszakban folytatott kereső tevékenység nem alapozhatja meg a szolgálati idő szerzését, álláspontom szerint csak a szolgálati idő a számításnál nem vehető figyelembe. Annál is inkább, mert a törvény a szolgálati idő fogalmát definiálja.

Az ítélet azonban ezzel szemben arra hivatkozik, hogy a saját jogú nyugellátás mellett végzett kereső tevékenység nem szolgálati idő.

A két jogszabályhely egymással ütközik, a rehabilitációs járadék bevezetésénél a jogalkotó elmulasztotta feloldani ennek problémáját, úgy építette be a rehabilitációs járadékot, majd hozta be a Nők 40-et, hogy a vonatkozó jogszabályokat nem módosította ennek megfelelően, azonban egységes jogértelmezéssel, s ezen új jogintézmények esetében a jogalkotó célját nézve, egyértelmű, hogy nem az volt a cél, hogy további hátrányos megkülönböztetésnek tegye ki az eleve nehezebb helyzetben lévő munkavállalót. Hiszen az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 9.§-ban megfogalmazott hátrányos megkülönböztetést szenvedném el, miszerint „nagyobb arányban hátrányosabb helyzetbe hoz, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport volt, van vagy lenne”, tekintettel arra, hogy életpályám alatt a 6

év gyerekeimmel töltött idő mellett 2017. év végéig a 35 évet én is ténylegesen munkában töltöttem.

Ugyanezen törvény 24. §-a kimondja azt is, hogy az egyenlő bánásmód követelményét a szociális biztonsággal összefüggésben érvényesíteni kell különösen

a) a társadalombiztosítási rendszerekből finanszírozott, valamint

b) a szociális, illetve gyermekvédelmi pénzbeli és természetbeni, valamint személyes gondoskodást nyújtó ellátások igénylése és biztosítása során.

A kinevezésemet követően, 2011. március 31. napján született a Budapest Főváros Kormányhivatalának Nyugdíjbiztosítási Igazgatóságának 34-04699/2010/0013. ügyszámú határozata rehabilitációs járadék megállapításáról (melyet csatolok A/5. alatt), amelyben a Kormányhivatal döntését a megállapított egészségkárosodás mértéke és egyéb szempontok mellett a **bejelentett foglalkoztatás, valamint az illetmény összegének figyelembevételével „keresőtevékenység fenntartása mellett” hozta meg.**

Megjegyzem azt is, hogy arról soha semmilyen tájékoztatást nem kaptam, s a határozat sem rendelkezett arról, hogy én a rehabilitációs járadék igénybevételével, a folyósítás idejére elveszíteném az akkor már hatályos - így rám is vonatkozó ún. „Nők40” szerinti jogosultsági időt.

A rehabilitációs járadékból a kötelező nyugdíjjárulék párhuzamosan szintén megfizetésre került.

A rehabilitációs járadékra alkalmazni kell a rehabilitációs járadékról szóló 2007. évi LXXXIV. törvény sajátos rendelkezéseit, amelyek miatt a rehabilitációs járadék összege és a mellette végzett munkával szerzett, nyugdíjjárulék alapját képező kereset összege is beszámíthat a nyugdíj összegének meghatározása során - ha ez a nyugdíjigénylőre nézve kedvezőbb eredményre vezet.

Összességében megállapítható tehát, hogy 2017. év végéig a 35 évet én ténylegesen munkában töltöttem. (Jelenleg 39 évvel rendelkezem.)

A 2007. évi LXXXIV. törvény a rehabilitációs járadékról 18. § (2) bekezdése szerint:

A Tny. 6. §-ának (4) bekezdése a következő szöveggel egészült ki: „A rehabilitációs járadékra a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer keretében járó nyugellátásokra vonatkozó szabályokat a külön jogszabályban meghatározottak szerint kell alkalmazni.”

18. § (3) szerint a rehabilitációs járadékra alkalmazni kellett a rehabilitációs járadékról szóló 2007. évi LXXXIV. törvény sajátos rendelkezéseit, amelyek miatt a rehabilitációs járadék összege és a mellette végzett munkával szerzett, nyugdíjjárulék alapját képező keresete összege is beszámíthat a nyugdíj összegének meghatározása során - ha ez a nyugdíjigénylőre nézve kedvezőbb eredményre vezet.

E kedvező szabályozás feltételezi a jogosultsági idő számításának kedvező megítélését is.

Ezeknek a rendelkezéseknek a módosulásával, illetve a rehabilitációs járadék a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (Mmtv.) 2012. január 1-jei hatályba lépésével kifutó ellátássá vált, **kikerült a saját jogú nyugellátások felsorolásából is.**

A Tny. jelenlegi szabályozása szerint a nők kedvezményes nyugdíjára jogosító időbe a keresőtevékenységgel járó biztosítási jogviszony révén szerzett szolgálati idő beszámít – az Rjtv-t követő megváltozott munkaképességűekre vonatkozó szabályozás szerint a rokkantsági ellátás és a rehabilitációs ellátás mellett folytatott keresőtevékenységgel szerzett szolgálati időt is figyelembe kell venni -, **így a rehabilitációs járadék mellett folytatott keresőtevékenység révén szerzett szolgálati időt is figyelembe kell venni a nők kedvezményes nyugdíjára jogosító idő tekintetében.**

Tny.38. § (1) Szolgálati időként kell továbbá figyelembe venni

i) az Rjtv. szerinti rehabilitációs járadék folyósításának időtartamát, ha az előírt nyugdíjárulékot megfizették (...)

22.§ (2) Az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset meghatározásánál (...)

g) a rehabilitációs járadék összegét, valamint

h) az a)-f) pont szerinti ellátások folyósításának időtartama alatt szerzett, biztosítással járó jogviszonyból származó jövedelmet, keresetet

- a kifizetésük, folyósításuk időpontjától függetlenül - csak akkor kell figyelembe venni, ha az az igénylőre kedvezőbb.

Miután a h) pont rendelkezése a g) pontra nem terjed ki, a rehabilitációs járadék folyósításának időtartama alatt szerzett, biztosítással járó jogviszonyból származó keresetet figyelembe kell venni a számított nettó havi életpálya átlagkereset meghatározása során, a járadék összegét viszont csak akkor, ha ez a nyugdíjigénylőre nézve kedvezőbb eredményre vezetne.

Ez vonatkozik a nők kedvezményes nyugdíja összegének számítására is.

Az Alaptörvény XV. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes. Míg a (2) bekezdés rögzíti, hogy Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

A fenti levezetés alapján a Törvényszék ítélete Alaptörvénybe ütközik, hiszen indokolatlan joghátrányt teremt számomra hátrányos megkülönböztetésével.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nyilatkozom, hogy a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem kérelmeztem.

b) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Mellékelten csatolom a hozzájáruló nyilatkozatomat.

c) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

A/1. [REDACTED] felperes 2020. július 08-i keresetlevele + 6 db melléklete

A/2. Budapest Környéki Törvényszék 3.K.703.404/2020/9. sz. ítélet

A/3. [REDACTED] felperes 2021. szeptember 04-i felülvizsgálati kérelme

A/4. Kúria Kfv.VII.45.025/2021/2. végzése

A/5. Budapest Főváros Kormányhivatalának 34-04699/2010/0013. sz. határozata
rehabilitációs járadék megállapításáról

Kelt: [REDACTED]

